

עין משפט
נר מצוה

ז:

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ס

- 6) דמאי פ"א מ"ג
- 7) סנהדרין מ"ו וע"פ
- 8) יומא ד' ט' סנהדרין
- 9) ס' ה"ב הי"ג פ"ג נ"ג
- 10) ה"ב הי"ג פ"ג נ"ג
- 11) ד' ר"ה פ"ג נ"ג
- 12) ד' ר"ה פ"ג נ"ג

תורה אור השלם

- 1. אל תלחם את לחם רע עין ואל תחטוף למטעמיה: משלי כג ו לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול
- 2. וראת פאלהך אני יי' ויקרא ש"י
- 3. כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה להפשיח לא תשחת את עצה לנחור עליו רוחו לא מטעו תאכל ואחור לא תחברת כי תאדום עץ השדה לבא מפניך במצור: דברים כ"ט
- 4. יהיה דם בקרם איש והנה ראו את הנודד וישליכו את האיש בקבר אלישע ויך ויצא האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו
- 5. מלכים ב' ג' כא יהיה כעברם ואליהו אמר אל אלישע לך בקרם מה אעשה לך שאלם אללק מעוקן ואמך אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי:
- 6. מלכים ב' ב' א' אל נא תהי כמות אשר בצאתו מירם אנו ויאכל חצי בשרו:
- 7. אתה ודאך ק' דעת כי יי' הוא האלוהים אין עוד רבוים ר' לה
- 8. מ"י מצעד גבר כוננו ודרבו וחפץ:
- 9. מ"י מצעד גבר ואדם מה יכין ודרבו:
- משלי כ' כד

האמר ע"ה אמר רבי יוחנן ב' במסכת שקלים (פ"ה ה"א) ובמסכת דמאי בירושלמי ובנראשית רבה (פ' ס') לא משני מידי אלא השיב להם דמחמלה אנפשה: ויש שיש ו' ואינו רוצה. ואפ"ה ר' אריקו קדושים שמומן את תכירו לאכול אלנו מפני נטושת: **מסרהבנא.**

ממהר לני כדממרגמין וימהרו לטפון דס (משלי א) ויטהבון: גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחיהם כו' פירש נקוטרכ דדריש ממה שהמיה נניגעה בעלמא כדכתיב ויגע וימי וקשה דל"כ מאי פריך ודילמא לקוימי נכרתא דלילייה מ"מ היה גדול כמה שטרם להחיותו כחיו יומר מנמותו ונראה דנפקא ליה ממה שחיי האדריקס ונגיעס כהם כמה שרעים ויזשים אללס ושם לא היה לו רשות להמתיב אללו: והא

הבטיהו לא אכל נקרינהו לא אכל אמר להו דלמא לא מעשרן עשרינהו ואכל אמר ענייה זו הולכת לעשות רצון קונה ואתם מאכילין אותה טבלים א' ומי מוחיבא והתנן א' הלוקח לזרע ולכהמה וקמה לעורות ושמן לנר ושמן לטוך בר את הכלים פטור מהדמאי התם הא אתמר ע"ה אמר רבי יוחנן לא שנו אלא שלקחן מתחלה לכהמה אבל לקחן מתחלה לאדם ונמלך עליהם לכהמה יחייב לעשר והתניא הלוקח פירות מן השוק לאכילה ונמלך עליהן לכהמה הרי זה לא יתן לא לפני בהמתו ולא לפני בהמת חברו אלא אם כן עישר שמע רבי נפק לאפיה אמר ליה רונך סעודא אצלי אמר לו הן צהבו פניו של רבי אמר לו כמדומה אתה שמורד ביהודה ואתה מירשאל אני ישראל קדושים הן יש רוצה ואין לו ויש שיש לו ואינו רוצה וכתבי יאל תלחם [את] לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו כי כמו שער בנפשו כי הוא אכול ושהה יאמר לך ולבו בל עמך ואתה רוצה ויש לך מיהא השתא י' מסרהבנא דבמלתא דמצוה קא טרחנא כי הדרנא אתינא עיילנא לגבך כי אתא איתרמי על בההוא פיתחא דהו קיימין ביה כודנייתא חוורתא אמר מלאך המות בביתו של זה ואני אסעוד אצלו שמע רבי נפק לאפיה אמר ליה מוכנינא להו אמר ליה יולפני עור לא תתן מכשול מפקרנא להו מפשת היוקא עקרנא להו איכא צער בעלי חיים קטילנא להו איכא ב'בל תשחית הוה קא מבחש ביה מוכא גבה טורא בניייהו ככה רבי ואמר מה בחייהן כך במיתתן על אחת כמה וכמה י'דאמר ר' חמא בר חנינא גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחיהיהן שנאמר ויהי הם קבורים איש והנה ראו [את] הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע ויך ויצא האיש בעצמות אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי אמר ליה אי הכי היינו דתניא על רגליו עמד ולביתו לא הלך אלא כמה איקיים כדאמר ר' יוחנן שריפא צרעת נעמן שהיא שקולה כמות שנאמר א'ל נא תהי כמות אמר ר' יהושע בן לוי למה נקרא שמן ימים שאימתם מושלת על הבריות י'דאמר ר' חנינא מוימו לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וחיה והא קחוינא דחיי אימא וחיות והא קחוינא דמיתסי דחיוורין ריש כרעיהו קא אמרינן י'זין עוד מלבדו אמר רבי חנינא ואפילו כשפים הריא איתמא דהות קא מהררא למישקל עפרא מתותיה כרעיה דרבי חנינא אתר לה שקולי לא מסתייעא מילתיה אין עוד מלבדו כתיב י'והאמר ר' יוחנן למה נקרא שמן כשפים ש'שמכחישין פמליא של מעלה שאני ר' חנינא דנפישא וכותיה ואמר ר' חנינא אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא א"כ מכריון עליו מלמעלה שנאמר מ'ה' מצעדי גבר כוננו י'ואדם מה יבין דרבו א"ר אלעזר דם ניקוף מרצה כרם עולה אמר רבא בגדול ימין ובניקוף שני והוא דקאויל לדבר מצוה אמרו עליו על ר' פנחס בן יאיר י'מבימו לא בצע על פרוסה שאינה שלו ומיום שעמד על דעתו לא נהנה מסעודת אביו: א"ר

ועדין הן יכולין ללין: **מכסא.** מפליר וחכרו כשנעות (דף ל:.) ס'מכתא גרסין צניתי ולא כצ"ק: **גבה טורא בניייהו.** והבדילין: **כחיהיהן.** של דיקים כך נומן הקדוש גרוך הוא לכו על מאותם שלא להעביר דעתם סגרא הדבר שנכנס כפתח הספרות שפירוש ולא יעבור על דעתו הראשונה שאין דרכו לטעוד משל אחרים כדלקמן: **על אחת כמה וכמה.** שהרי במיתתן גדולים יומר מבחיהיהן כדאמר רבי חמא: **קבורים איש.** רשע היה ולא ניתן להיקבר אלל צדיקים: **ויגע האיש בעצמותו אלישע ויך.** ואילו בחיו כשרעה להחיות בן שונמית הולך לשום פיו על פיו ועיניו על עיניו ולבקש רחמים: **ודלמא לקוימי נכרתא דלילייהו.** דלא סגי שלא תהקיים דכתיב כצדיקים (ואי בני) ותגור אמר ויקם לך ואלו משום אלישע הוה: **פי שנים.** אליהו התיב אין הצרפת ואלישע בן שונמית וזכר להחיות עוד אחר: **אי הכי.** דלוקוימי נכרתא דלילייהו: **היינו דסניא.** בחמיה. (ו) ואי משום נכרתא דלילייהו היה נריך להחיות ממש כמו שעשה אותו שהמיה אליהו אלל לאו ש"מ משום אלישע הוה ולא הוה נריך לאלישע אלל לטקון מאללו והחיהו עד שנסתלק ממש: **אל נא סהי כמח.** כצרעת מימיה לה במסכת יומא כדנזילא לו: **וחיס.** משמע שמת המוכה: **וחייס.** לשון נקבה והמכה קאי שאין המכה מתרפאת: **אין עוד מלבדו.** משום רבי חנינא אמר ויקם לך **אפילו כשפים.** אין מלבדו כלומר שלא מדעתו שחם אין גזירה מלפניו אין מריעין לו **לאדם:** **מחורב.** וטורחתי שלא יעין: **לא משקל עפרא.** ולעשות לו כשפים להמיתו: **כשפים.** נוטריקון מכחשים פמליא של מעלה שלא גזרו על אדם זה למות והוא מת על ידי כשפים: **נוקף.** נוקף אישופיי"ר כצ"ל: **מכריון.** גזרו עליו: **מרצה.** מכפר: **גודל ימין.** מפני שהוא נוקף ככה ומצטער הרבה: **ובניקוף שני.** קודם שנתרפא הראשון: **כצע.** ובמכת המזילא שלא רצה לאכול כית משל אחרים: **ליבין**

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

שיטה מקובצת

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

מסקף רש"י

רבינו גרשום

שיטה מקובצת

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

לעני רש"י

ויניירא וניירין. לכבוד. אישופיי"ר אצופיי"ר. להכות. לזכור.

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום

רבינו גרשום